

Minister mere behageligt, end det vilde være saa godt som i sidste Time af Rigsdagssamlingen at tage Stilling, maaste mindre vel forberedt og maaste paa et Tidspunkt, da den højtærede Minister var overordentlig stærkt optagen af mange andre maaste lige saa vigtige Ting.

Naar den højtærede Minister mente, at der ikke havde været Lejlighed for Mindretallet til at tage Stilling, forstaaer jeg ikke ret Ministerens Anke paa dette Punkt. Den højtærede Minister vil vist erkende, at Mindretallet har haft ganske den samme Lejlighed til at tage Stilling til Sagen som Flertallet. Der har ikke foreligget nogen eneste Oplysning, som har været forbeholdt Flertallet alene, og som Mindretallet ikke har faaet Del i. (Indenrigsministeren: Mindretallet siger det i deres Betænkning). Ja, det siger Mindretallet, men det kan jeg ikke anerkende. Jeg kan ikke anerkende, at Mindretallet ikke kan skrive en Betænkning for sit Vedkommende uden paa Grundlag af en Flertalsbetænkning. Jeg kan ikke anerkende, at Mindretallet ikke kan tage Stilling til det paagældende Lovforslag paa fri Haand, og at det ikke skulde kunne gøre det uden paa Grundlag af og som en Polemik imod Flertallets Betænkning. Jeg vil indvømme, at det er bekvemtest og behageligt for begge Parter i de fleste Tilfælde, at Mindretallet skriver sin Betænkning efter Flertallets, men jeg kan ikke anerkende, at det ikke skulde kunne lade sig gøre paa anden Maade. Der- til skal jeg foreløbig indskrænke mig, da Kløften er mange.

Gad: Jeg vil ikke paa dette fene Standpunkt optage Striden fra anden Behandling og inblade mig i nogen ny Debat om Hovedspørgsmaalet. Jeg vil kun gøre den korte Bemærkning, at naar jeg sagde, at Mindretallet ikke havde fundet de Grunde afkræftede, paa hvilke vi havde bygget vort Forslag ved anden Behandling, saa mente jeg dermed, at det hærken i det, som var fremkommet fra Ordføreren eller fra de Herre, som staa paa den Side, var blevet paavist, i alt Fald ikke paa en for os overbevisende Maade, at vi havde taget fejl i de to Ting, som væsentlig stille os ad, for det første dette, at i det Forslag, som nu er vedtaget, den øverste Styrelse ikke har til-

stræffelig Hjælp til sin Raadighed, naar den skal indtage den Stilling, som den bør indtage — og for det andet det Spørgsmaal, om det er ønskeligt eller ikke ønskeligt, at Sylland—Fyn har en særskilt Driftsforvaltning i Stedet for en Driftsforvaltning samlet med den sjællandske Ugrupper. Videre skal jeg som sagt ikke gaa ind paa det her; thi jeg finder, at det er unyttigt, og jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at der vil blive Lejlighed nok til atter igen at komme ind paa det store Principspørgsmaal. Den anden ganske korte Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre, angaar det, som den ærede Ordfører udtalte, nemlig, at han fandt, det var urigtigt, naar Mindretallet udtalte i sin Betænkning i Fjor, at det ikke havde haft Tid til at overveje, hvilke Vædringsforslag det skulde stille. Deri tror jeg, at Flertallets Ordfører har haft Uret. Det var umuligt for os at stille Vædringer til Flertallets Forslag, inden vi kendte dem, for de vare forelagte for os i den Form, til hvilken vi skulde stille vore Vædringer. Vi fik deres Forslag saa faa Dage før Samlingens Slutning, at det fornødtigvis maatte være umuligt paa de 2—3 Dage for det første at blive fuldstændig paa det rene med, hvad Flertallet vilde, og for det andet at udarbejde de Forslag, som vi paa Grund af vort Hovedstandpunkt maatte stille dertil. Jeg har oprigtig talt aldrig hørt den Fordring stillet til et Mindretal i en saa stor Sag, som har været under Behandling i 2—3 Aar, at Mindretallet i lige saa mange Dage skulde stille sine Vædringsforslag til Udvalgets Flertals Forslag. Jeg tror som sagt, at Mindretallet har været fuldstændig berettiget til det Standpunkt, det i saa Henseende har tillendegivet gennem sine Udtalelser.

Ordføreren (M. Andersen [Tisted Amts 3dje Valgkreds]): Jeg skal heller ikke optage en Debat med det ærede Medlem for København 6te Valgkreds (Gad); jeg vil kun sige og gentage, at det er det almindeligste, bekvemteste og som oftest det rigtigste, at Mindretallet først tager Stilling til Sagen, naar Flertallet har afgivet sin Betænkning og stillet Vædringsforslag, men jeg vil dog navnlig over for de stærke Udtryk, som Min-